

го да яде, "хванж іхъ, та ѹ рече: Ела,
12 лѣжъ съ мене, сестро моя. А тя му рече:
Не, брате мой, не мя насилиува; зашото
не "прилича таквозъ иѣщо да стане въ
13 Израиль: да не направиши това "безуміе. И
азъ дѣ да скрыж укорѣ-ть си? но и ты
ще бждешъ като единъ отъ безумны-тѣ
въ Израиль. Сега прочее, моліж, говори
на царя; "зашото не ще мя отрече на те-
14 бе. Но той не раби да послуша гласть-ти ѹ:
и понеже бѣ по якъ отъ иеїхъ, "насило-
ва іхъ, и лѣжа съ иеїхъ.

15 Тогазъ Амнонъ іхъ възненавидѣ съ не-
навистъ много гольмъ: што иенавистъ-
та, съ коіжто іхъ възненавидѣ, бѣ по гол-
льма отъ любовь-тѣ, съ коіжто іхъ бѣ
възлюбилъ. И рече ѹ Амнонъ: Стани, иди
16 си. А тя му рече: Иѣма причина: това
 зло, дѣто да мя исподиши, е по голъмо
отъ друго-то, което ми стори. Но той не
17 рачи да іхъ послуша. И выкиж момъкъ-
ть, които му слугуваше, и рече: Отпра-
ти сега тѣзи вѣнь отъ мене и заключи
18 врата-та вслѣдъ иеїхъ. И "ти бѣ обѣчена
въ пистраж дрехъ; зашото царски-тѣ дѣ-
щери, дѣвици-тѣ, вѣ таквывѣ дрехы си
обличахъ. И извади іхъ вѣнь слуга-та му,
та заключи врата-та вслѣдъ иеїхъ.

19 Тогазъ "Фамарь зѣ пепель на главж-
ихъ си, "и раздра пистраж-тѣ дрехъ, кој-
то бѣ на иеїхъ, и като тури ржѣ-тѣ си
на главж-тѣ си, отхождаше, вървѣше и
20 выкаше. И рече ѹ Авессаломъ братъ ѹ:
Амнонъ ли братъ ти ся сходи съ тебе?
но мълчи сега, сестро моя: братъ ти е:
не оскѣрбявай сърдце-то си за това иѣ-
21 що. И тѣй Фамарь сѣдѣше като вдовица,
въ домѣ-тѣ на брата си Авессаломъ.

22 И когато чу царь Давидъ всички тѣзи
работы, много ся разгнѣва. А Авесса-
ломъ не говори съ Амнона, "ни зло, ни
добро; зашото "ненавиждаше Авессаломъ
Амнона, понеже насилиствова сестрѫ мѹ
23 Фамарь. И вслѣдъ цѣлы дрѣ години, Авес-
саломъ имаше "стригачи въ Вааль-асоръ,
които е близу при Ефремъ, и покани А-
24 вессаломъ всички-тѣ царски сынове. И
дойде Авессаломъ при царя, та рече: Ето
сега, рабъ-тѣ ти има стригачи: нека дой-
де, моліж, царь-тѣ и раби-тѣ му, съ рабъ-
25 ти ти. И рече царь-тѣ на Авессалома:
Не, сыне мой, да не идемъ сега всички
за да не смы ти тегота. И принуди го,
26 но не рачи да иде, и го благослови. То-
газъ рече Авессаломъ: Ако не, нека дой-
де съ насъ поне Амнонъ братъ ми. И ре-
27 че царь-тѣ: Защо да дойде съ тебе? Но

Авессаломъ го принуди, та проводи съ
него Амнона, и всички-тѣ царски сыно-
ве. И заповѣда Авессаломъ на слугы-тѣ
28 си, и рече: Гледайте, рѣкогато ся разве-
сели сърдце-то на Амнона отъ вино-то, и
ви рекж: Поразѣте Амнона, тогазъ го у-
бийте; не бойте ся; не съмъ ли азъ който
ви заповѣдувамъ? мжжайте ся, и бждѣте
29 сынове на силж. И направихъ Авессаломъ-
мови-тѣ слугы на Амнона, както заповѣ-
да Авессаломъ. Тогазъ станжхъ всички-
тѣ царски сынове, и възсѣдихъ всякой
мъскѣ-тѣ си на побѣгнаж.

30 И като бѣхъ тѣ на пѣтъ-тѣ, слухъ
стигнаж до Давида, и казуваше ся: Авес-
саломъ порази всички-тѣ царски сынове,
31 и не останж отъ тѣхъ ни единъ. Тогазъ
станж царь-тѣ, "раздра дрехы-тѣ си и
"лѣгнаж на землѣ-тѣ: и всички-тѣ му
раби които прѣдстоявахъ раздрахъ дре-
32 хы-тѣ си И уговори Йонадавъ, сынъ-тѣ
на Самаїлъ братъ-тѣ Давида, и рече: Да
не речѣ господарь-тѣ ми че сѫ убити
всички-тѣ момци, царски-тѣ сынове; за-
шото само Амнонъ е умрѣлъ; понеже Ав-
ессаломъ бѣше рѣшилъ това, отъ които
33 день насилива сестрѫ му Фамарь. Сега
прочее, "нека не тури господарь-тѣ ми
царь-тѣ иѣщо въ сърдце-то си, и речѣ че
всички-тѣ царски сынове сѫ умрѣли; за-
шото само Амнонъ е умрѣлъ. А "Авес-
саломъ побѣгнаж. И стражъ-тѣ момъкъ-
34 тѣ дигнаж очи-тѣ си, та видѣ, и ето, лю-
дие много вървѣхъ по пѣтъ-тѣ задъ не-
35 го отъ кждѣ странж-тѣ на горж-тѣ. И
рече Йонадавъ на царя: Ето, царски-тѣ
сынове идѣтъ: споредъ думаж-тѣ на рабъ-
36 ти, така е станжало. И като съврши да
говори, ето, царски-тѣ сынове дойдохъ,
и дигнажхъ гласть-тѣ си, та плакахъ: и
царь-тѣ още, и всички-тѣ му раби, пла-
кахъ съ плаче много голъмъ.

37 А Авессаломъ побѣгнаж, и отиде "при
Фадмая, Амміудовъ-тѣ сынъ царь-тѣ на
Гессуръ: и жали Давидъ за сына си всич-
38 ки-тѣ дни. Авессаломъ прочее побѣгнаж, та
отиде "въ Гессуръ, и тамо бѣ три години.
39 А царь Давидъ имаше силно желаніе да
излѣзе къмъ Авессалома, зашото "бѣше
ся утѣшилъ за Амноновѣ-тѣ смърть.

ГЛАВА 14.

1 И позна Йоавъ Саруинъ сынъ, че сърд-
це-то на царя бѣше "къмъ Авессалома.
2 И проводи Йоавъ "къ Фекое, та доведе отъ
тамо единъ умнѣ женж, и рече ѹ: При-

въ Быт. 39; 12.

же Лев. 18; 9, 11. 20; 17.

зъ Быт. 34; 7. Смд. 19; 23.

20; 6.

и Вин. Лев. 18; 9, 11.

и Втор. 22; 25. Вин. Гл. 12; 11.

и Выт. 37; 3. Смд. 5; 30. Псал. 45; 14.

и Ин. Нав. 7; 6. Гл. 1; 2.

иов. 2; 12.

иер. 2; 37.

и Быт. 24; 50, 31; 24.

о Лев. 19; 17, 18.

и Вин. Быт. 38; 12, 13. 1 Цар.

25; 4, 36.

и Смд. 19; 6, 9, 22. Руе. 3; 7.

1 Цар. 25; 36. Есе. 1; 10. и Гл. 3; 3.

Псал. 104; 15.

и Гл. 1; 11.

и Гл. 12; 16.

и Ст. 3.

и Гл. 19; 19.

и Ст. 38.

и Гл. 14; 23, 32. 15; 8.

и Выт. 38; 12.

—

и Гл. 13; 39.

и 2 Цар. 11; 6.